



Samenvatting vrijdagpreek 28 Juli 2023

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

In de vrijdagpreek van 28 Juli vermeldde Huzoor Anwar (aba) dat de Jalsa Salana van Groot-Brittannië was begonnen. De eerste reguliere Jalsa Salana werd hier gehouden in 1985 en er namen ongeveer 5.000 mensen aan deel. In die tijd was het beheren van de regelingen een hele uitdaging. Maar tegenwoordig, door de genade van Allah, heeft de Britse Jama'at veel ervaring opgedaan. Het feit dat na een aanzienlijke periode, een regelmatige Jalsa Salana wordt gehouden, is bewijs dat Allah de Almachtige alle moeilijkheden met betrekking tot de regelingen heeft weggenomen. De voorwaarden zijnde dat we onbaatzuchtig en oprecht dienen alsook de rechten van aanbidding en toewijding aan Allah de Almachtige vervullen.

Terwijl hij (as) de gasten toesprak, benadrukte de Beloofde Messias (as) dat we altijd moeten onthouden dat deze bijeenkomst geen gewone wereldse gebeurtenis is. Het doel ervan is eerder om onze spirituele toestand te verbeteren. Wanneer deze mentaliteit is ingebakken, zullen eventuele tekortkomingen in de regelingen geen reden tot bezorgdheid zijn omdat de primaire focus moet liggen op het verkrijgen van geestelijke baat uit de Jalsa. Tijdens de Jalsa, en in plaats van rond te dwalen op markten om te winkelen, zou men prioriteit moeten geven aan het bijwonen van Jama'at programma's. Als het echte doel van het bijwonen van de Jalsa het verkrijgen van ware voordelen is, dan zullen eventuele tekortkomingen in de regelingen zeker niet de aandacht trekken.

Als je niet op de afgesproken tijd bij de voedselplek bent, moet je niet klagen of ontevredenheid uiten. Je moet eten wat je krijgt en je mag ook geen eten verspillen. Gasten moeten ook onthouden dat degenen die het eten bereiden vrijwilligers zijn die dit werk met goede manieren doen. Een vredige omgeving kan echter niet alleen worden gecreëerd door de goede

manieren van de vrijwilligers; het is de verantwoordelijkheid van alle deelnemers om goed gedrag te tonen.

De Beloofde Messias (as) schrijft:

Ik zeg zeer waarachtig dat iemands geloof zeker niet gezond kan zijn totdat men het comfort van zijn broeder zoveel mogelijk boven dat van zichzelf verkiest. Als een broeder van mij voor mij op de grond slaapt, hoewel hij zwak en ziek is, terwijl ik, die gezond en wel ben, bezit neem van het bed zodat hij er niet op kan zitten, hoe ellendig is mijn toestand dan. En hoe ellendig zou mijn toestand zijn als ik niet zou opstaan en hem uit liefde en mededogen het bed zou geven, terwijl ik de voorkeur geef aan de vloer voor mezelf. Als mijn broeder ziek zou zijn en pijn zou lijden, hoe jammerlijk zou mijn toestand dan zijn als ik in zo'n situatie comfortabel zou slapen en niet mijn best zou doen om hem verlichting en troost te brengen. En als een broeder in het geloof hard tegen me spreekt uit hoogmoed, hoe zielig zou het dan zijn als ook ik, moedwillig, hard tegen hem zou reageren.

Integendeel, ik moet geduldig dulden wat hij zegt en ernstig voor hem smeken in mijn dagelijkse gebeden, huilend, want hij is mijn broeder en is geestelijk ziek. Als mijn broeder naïef is, of niet erg geleerd, of uit naïviteit een fout maakt, moet ik hem niet belachelijk maken of overhaast boos naar hem fronsen, of uit kwade opzet anderen over zijn tekortkomingen vertellen. Dit zijn allemaal wegen naar het verderf en niemand kan een ware gelovige worden, tenzij hij teder van hart is en totdat hij zichzelf beschouwt als de meest nederige in vergelijking met alle anderen en tenzij al zijn hoogmoed ver verwijderd is. Dienstbaar zijn ten aanzien van anderen is een kenmerk van hen die voorbestemd zijn om te leiden. En de armen vriendelijk toespreken en zich nederig buigen is het kenmerk van hen die door God worden aanvaard. En onheil beantwoorden met weldadigheid is een teken van geluk. En het onderdrukken van woede en het verdragen van harde woorden zijn daden van uiterste moed. (Getuigenis van de Heilige Koran, blz. 152-153)

We zouden dus de gedachte moeten hebben onze broeders voorrang te geven boven onszelf. Alleen dan kan er een vreedzame samenleving ontstaan. Het is essentieel om ons hart voor anderen te verzachten en

arrogantie uit ons hart te weren. We moeten goedheid zoeken omwille van Allah's plezier en geluk, niet alleen om beloningen te zoeken. Zeker, Allah verspilt geen beloning, maar onze intenties moeten niet alleen gericht zijn op beloningen.

De fundamentele leer van de Islam is om de hongerigen te voeden en iedereen te begroeten met Salam. Het zeggen van "Salam" is niet slechts een verbale begroeting; het draagt de boodschap van vrede en veiligheid uit naar anderen ingenomen met goede bedoelingen en nobele gevoelens voor elkaar. Moge Allah ons allen het vermogen schenken om naar deze lessen te handelen. Ameen!